

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 6.6.2011
COM(2011) 309 final

**RAPORT AL COMISIEI CĂTRE CONSILIU ȘI CĂTRE PARLAMENTUL
EUROPEAN**

**pe baza articolului 9 din Decizia-cadru 2003/568/JAI a Consiliului din 22 iulie 2003
privind combaterea corupției în sectorul privat**

{SEC(2011) 663 final}

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE CONSILIU ȘI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN

pe baza articolului 9 din Decizia-cadru 2003/568/JAI a Consiliului din 22 iulie 2003 privind combaterea corupției în sectorul privat

1. INTRODUCERE

1.1. Context

Decizia-cadru 2003/568/JAI a Consiliului din 22 iulie 2003 privind combaterea corupției în sectorul privat „urmărește în special ca atât corupția activă, cât și cea pasivă din sectorul privat, să fie considerate infracțiuni în toate statele membre, ca persoanele juridice să poată fi, de asemenea, trase la răspundere pentru aceste infracțiuni și ca sancțiunile prevăzute în acest domeniu să fie efective, proporționale și disuasive” (în conformitate cu considerentul 10 din preambulul deciziei-cadru).

Decizia-cadru se axează pe obligația ca statele membre să incrimineze două tipuri de conduită, care pot fi sintetizate după cum urmează (articolul 2 din decizia-cadru):

- faptul de a promite, de a oferi sau de a da mită unei persoane din sectorul privat pentru ca aceasta să facă ceva sau să se abțină de la a face ceva, cu încălcarea obligațiilor sale;
- faptul de a solicita sau de a primi mită sau de a accepta o promisiune în acest sens, din partea unei persoane din sectorul privat, pentru a face ceva sau a se abține de la a face ceva, cu încălcarea obligațiilor sale.

Articolul 9 alineatul (1) din decizia-cadru impune statelor membre obligația de a lua măsurile necesare pentru a se conforma dispozițiilor sale până la data de 22 iulie 2005. În conformitate cu articolul 9 alineatul (2), statele membre trebuiau să transmită Consiliului și Comisiei textul dispozițiilor de transpunere în dreptul intern a obligațiile impuse prin decizia-cadru.

1.2. Scopul raportului și metoda de evaluare

În 2007, Comisia a realizat primul raport de transpunere¹ a deciziei-cadru. Răspunsurile oferite de statele membre au indicat un grad de transpunere foarte scăzut. În 2007, doar două state membre transpuseseră corect dispozițiile deciziei-cadru în legislația lor internă.

Între timp s-a adoptat Programul de la Stockholm, prin care Comisia este invitată să dezvolte o politică globală în domeniul luptei anticorupție și să instituie unui mecanism prin care să se evalueze eforturile statelor membre în materie de combatere a corupției. Prin urmare, s-a considerat necesar să se evalueze transpunerea în statele membre a acestui instrument important.

La data de 19 mai 2009, Comisia a trimis o scrisoare tuturor statelor membre, prin care solicita informații actualizate privind măsurile naționale de transpunere a deciziei-cadru, în

¹ COM(2007) 328 final.

vederea pregătirii celui de-al doilea raport de transpunere, planificat a fi prezentat înainte de 31 decembrie 2009. Nu toate statele membre și-au transmis notificările la timp, ceea ce a determinat amânarea publicării raportului de către Comisie. Mai mult, atunci când o lege a fost adoptată între timp, statele membre nu au informat în mod automat Comisia cu privire la acest fapt. Prin urmare, este necesar să se completeze notificările oficiale cu alte informații disponibile pentru a se verifica transpunerea deciziei. Aceste informații suplimentare cu privire la transpunerea deciziei-cadru au fost colectate folosindu-se legislația disponibilă, rapoartele celei de a treia runde de evaluare GRECO și, în unele cazuri, rapoartele Grupului de lucru al OCDE privind corupția.

La momentul redactării, toate statele membre, cu excepția ES, DK și LT, au notificat măsurile lor de transpunere. ES nu a furnizat informații nici în 2007, nici pentru prezentul raport. În absența unor informații noi, evaluarea DK și LT rămâne aceeași ca în raportul din 2007.

Raportul se concentrează pe articolele 2 - 7 (cu o scurtă trimitere la articolul 10, în cazul în care acest lucru a fost relevant) și înregistrează declarațiile făcute de statele membre în conformitate cu articolele 2 și 7. Nu se tratează articolele 8, 9 și 11, întrucât aceste dispoziții nu necesită transpunere. Criteriile de evaluare adoptate de Comisie pentru prezentul raport sunt criteriile generale adoptate în 2001 pentru evaluarea transpunerii deciziilor-cadru (eficacitate practică, claritate, securitate juridică, transpunere integrală și conformitate cu termenul de transpunere)². În al doilea rând, s-au folosit și criterii specifice acestei decizii-cadru, mai multe detalii fiind oferite în cadrul analizei articolelor, prezentate în continuare.

2. EVALUAREA

2.1. *Articolul 2 – Corupția activă și pasivă din sectorul privat*

2.1.1. *Observații generale*

Articolul 2 este o dispoziție-cheie din decizia-cadru, definind infracțiunile care implică acte de corupție activă și pasivă, atunci când sunt săvârșite în cadrul activităților economice. Sfera de aplicare a articolului 2 alineatul (1) include activitățile profesionale atât ale entităților cu scop lucrativ, cât și ale celor fără scop lucrativ.

Cu toate acestea, statele membre au avut posibilitatea să declare că limitează domeniul de aplicare la conduita care implică o denaturare a concurenței în ceea ce privește achiziționarea de bunuri sau de servicii comerciale. Declarațiile au fost valabile până în iunie 2010. Întrucât Consiliul nu a luat o decizie cu privire la prelungirea valabilității acestora, Comisia presupune că acestea nu mai sunt valabile și, prin urmare, statele membre care au depus o astfel de declarație vor trebui să își modifice legislația națională (astfel de declarații au fost depuse de DE, AT, EL și PL).

Ca și în 2007, transpunerea articolul 2 s-a dovedit a fi foarte problematică pentru statele membre. În 2007, doar 2 state membre (BE și UK) au transpus corect toate elementele infracțiunii. În prezent, 9 state membre (BE, BG, CZ, FR, IE, CY, PT, FI și UK) au transpus corect toate elementele.

² COM (2001) 771, 13.12.2001, punctul 1.2.2.

Statele membre au întâmpinat greutăți în a transpune în legislațiile lor interne înțelesul deplin al expresiilor „direct sau prin intermediul unui terț” și „persoană care exercită o funcție de conducere sau o activitate de orice fel”.

Cele șapte componente ale cerințelor de la articolul 2 alineatul (1) sunt enumerate în continuare.

Articolul 2 alineatul (1) litera (a) – corupție activă	Articolul 2 alineatul (1) litera (b) – corupție pasivă
• „faptul de a promite, de a oferi sau de a da” • „direct sau prin intermediul unui terț” • „persoană care exercită o funcție de conducere sau o activitate de orice fel” • „pentru o entitate din sectorul privat” • „un avantaj nemeritat de orice natură” • „pentru ea însăși sau pentru o terță persoană” • „cu scopul ca această persoană să îndeplinească sau să se abțină de la îndeplinirea unui act, cu încălcarea obligațiilor sale”	• „solicită sau primește ori faptul de a accepta promiterea” • „direct sau prin intermediarul unui terț” • „exercitarea unei funcții de conducere sau a unei activități” • „pentru o entitate din sectorul privat” • „un avantaj nemeritat de orice natură” • „pentru ea însăși sau pentru o terță persoană” • „cu scopul de a îndeplini sau de a se abține de la îndeplinirea unui act, cu încălcarea obligațiilor sale”

2.1.2. Analiză detaliată

2.1.2.1. Articolul 2 alineatul (1) litera (a) – corupția activă

Un număr de 12 state membre (BE, BG, CZ, DK, IE, EL, FR, CY, PT, FI, SI și UK) au îndeplinit toate cele șapte cerințe din definiția corupției active. Elementele care pun cele mai mari probleme de transpunere a articolul 2 alineatul (1) litera (a) par să fie acoperirea întregii sfere de aplicare a expresiilor „faptului de a promite, de a oferi sau de a da” și „cu scopul ca această persoană să îndeplinească sau să se abțină de la îndeplinirea unui act, cu încălcarea obligațiilor sale”.

NL a limitat domeniul infracțiunii la cazurile în care angajatorul sau superiorul ierarhic nu a fost informat. LU impune condiția ca angajatorul să nu aibă cunoștință sau să nu aprobe conduita infracțională. DE, AT, IT și PL au limitat domeniul de aplicare în conformitate cu

articolul 2 alineatul (3). DE a limitat domeniul de aplicare la actele privind achiziționarea de bunuri sau de servicii comerciale; AT a limitat infracțiunea la „actele juridice”, iar PL la conduita care duce la pierderi, concurență neloială sau acțiuni preferențiale inadmisibile. DE a informat Comisia că noua legislație care îndeplinește această cerință a deciziei-cadru este în curs de adoptare.

2.1.2.2. În plus, Comisia observă următoarele probleme de transpunere:

- EE nu face referire la oferirea de mită, la intermediari sau la îndeplinirea/abținerea la îndeplinirea sarcinilor cu încălcarea obligațiilor;
- IT nu face referire la oferirea de mită, la intermediari, la persoanele care lucrează în sectorul privat sau la orice terț căruia îi este destinată mita;
- LV nu face referire la promiterea unei mite și limitează infracțiunea la cazurile în care oferirea/promisiunea este acceptată; expresia „un angajat responsabil ... sau o persoană autorizată”, după cum se menționează în evaluarea din 2007, nu pare să includă toți salariații și, prin urmare, nu cuprinde în întregime sensul formulării „persoană care exercită o funcție de conducere sau o activitate de orice fel (...)”.
- HU nu se referă la „oferirea” unui avantaj sau la modalitatea de a săvârși infracțiunea, „direct sau indirect”;
- RO nu face referire la avantajul pentru o parte terță ;
- SK nu abordează în mod special oferirea unei mite sau a unui avantaj.

2.1.2.3. Articolul 2 alineatul (1) litera (b) – corupția pasivă

Un număr de 12 state membre (BE, BG, CZ, IE, FR, CY, MT, PT, SI, SK, FI și UK) respectă pe deplin articolul 2 alineatul (1) litera (b).

În plus, au fost observate următoarele aspecte:

- DE a făcut o declarație care nu mai este valabilă;
- EE nu se referă la intermediari, la „a solicita” mită și la un avantaj nemeritat;
- EL nu include avantajul pentru o parte terță;
- IT nu se referă la intermediari, la avantajul pentru o parte terță, la „exercitarea unei activități” și la „a solicita” mită;
- LV – acceptarea unei oferte nu este inclusă în legislația letonă;
- LU restrânge domeniul de aplicare al articolului [a se vedea articolul 2 alineatul (1) litera (a)];
- HU nu face mențiunea „direct sau indirect”;
- NL - avantajul trebuie să fie disimulat față de angajator (cerință mai strictă decât cea din decizia-cadru)

- AT – sunt necesare mai multe informații cu privire la intermediari. În plus, noțiunile de „angajat/agent” al unei entități din sectorul privat nu par să îi includă pe cei care conduc o astfel de entitate.

2.1.2.4. Articolul 2, alineatul (2)

Articolul 2 alineatul (2) prevede că articolul 2 alineatul (1) se aplică activităților profesionale atât din entitățile cu scop lucrativ, cât și din cele fără scop lucrativ. Unele state membre au menționat în mod explicit includerea entităților non-profit în legislația lor, în timp ce altele au inclus în legislațiile lor o formulare în sens larg, care nu exclude entitățile non-profit. Per ansamblu, 16 state membre au transpus complet această dispoziție (BE, BG, CZ, DE, EE, IE, FR, CY, HU, MT, NL, PL, PT, RO, FI și UK). În unele cazuri, textul legislației pare suficient de cuprinzător pentru a acoperi această dispoziție, însă ar fi necesare explicații suplimentare (EL, IT, LV, MT, AT, SK și SE).

2.1.2.5. Articolul 2, alineatul (3)

În conformitate cu articolul 2 alineatul (3), patru state membre au făcut deja o declarație (DE, IT, AT și PL) pentru raportul precedent. Declarațiile au fost valabile până la 22 iulie 2010 [articolul 2 alineatul (4)]. În conformitate cu articolul 2 alineatul (5), Consiliul trebuia să reexamineze articolul 2 în timp util, înainte de 22 iulie 2010, pentru a decide dacă astfel de declarații puteau fi reînnoite. Întrucât Consiliul nu a decis în acest sens, Comisia consideră că declarațiile nu mai sunt valabile și că statele membre trebuie să își modifice legislația în mod corespunzător.

2.2. *Articolul 3 – Instigarea și complicitatea*

Articolul 3 se concentrează asupra participării secundare la actele de corupție, prin instigare și complicitate. Articolul nu abordează chestiunea tentativei la aceste forme de infracțiune³.

Nivelul general de transpunere era deja ridicat în 2007, când 18 state membre transpuseseră acest articol. În prezent, toate cele 26 de state membre care au furnizat informații (ES nu a furnizat informații), respectă prevederile articolului 3. Se consideră că acele țări care au furnizat un număr restrâns de informații sau care nu au furnizat informații, dar care, conform raportului din 2007, respectau aceste prevederi, continuă să le respecte pe deplin. Comisia nu are cunoștință de modificări legislative din 2007 până în prezent.

2.3. *Articolul 4 – Pedepse și alte sancțiuni*

Articolul 4 prevede ca infracțiunile de corupție din sectorul privat să fie pasibile de sancțiuni penale „efective, proporționale și disuasive” [articolul 4 alineatul (1)]. Se impune, de asemenea, statelor membre să asigure pedepsirea corupției active și pasive din sectorul privat cu o pedeapsă maximă de cel puțin unu până la trei ani de închisoare [articolul 4 alineatul (2)]. Articolul 4 alineatul (3) impune statelor membre, în conformitate cu normele și principiile lor constituționale, să impună decăderea temporară a persoanelor fizice din dreptul de a exercita o activitate profesională sau o activitate asemănătoare într-o poziție sau o funcție similară.

³ Acest lucru se explică prin faptul că definițiile corupției active și pasive cuprind nu numai faptul de a da și de a primi, ci și faptul de a promite, a oferi și faptul de a solicita sau de a accepta promisiunea.

În 2007, un număr de state membre au omis să menționeze, în informațiile pe care le-au furnizat în legătură cu articolul 4 alineatul (1), sancțiunile pentru infracțiunile prevăzute la articolul 3. La acea dată, numai unsprezece state membre (DK, EE, FI, DE, IE, IT, LT, LU, NL, PL și SE) au transpus integral articolul 4. Majoritatea statelor membre au respectat cerințele de la articolul 4 alineatul (3).

De atunci s-au înregistrat progrese considerabile. Un număr de 22 de state membre (BE, BG, CZ, DE, DK, EE, EL, IE, FR, IT, CY, LU, LT, HU, NL, PL, PT, SI, SK, FI, SE și UK) au transpus integral acest articol în legislațiile lor naționale.

Aceste statele membre au prevăzut pedepse și alte sancțiuni, astfel cum se prevede la articolul 4 alineatul (1). LV, MT, AT și RO nu au furnizat informații suficiente pentru a evalua dacă sancțiunile prevăzute acoperă și instigarea și complicitatea (articolul 3). ES nu a furnizat informații.

26 de state membre au transpus articolul 4 alineatul (2). Situația legislației din ES nu a fost evaluată.

22 de state membre au transpus integral articolul 4 alineatul (3), LV l-a transpus parțial, MT nu l-a transpus, iar CY și AT nu au furnizat informații suficiente. ES nu a furnizat informații.

2.4. *Articolul 5 – Răspunderea persoanelor juridice*

Articolul 5 prevede răspunderea persoanelor juridice în ceea ce privește atât corupția activă, cât și cea pasivă. Statele membre trebuie să se asigure că este antrenată răspunderea persoanelor juridice în cazul în care faptele de corupție sunt săvârșite în interesul lor de către orice persoană, acționând individual sau în calitate de membru al unui organism al persoanei juridice în cauză, care îndeplinește o funcție de conducere în cadrul persoanei juridice [articolul 5 alineatul (1)]. Statele membre trebuie să se asigure că se poate antrena răspunderea unei persoane juridice în cazurile în care săvârșirea infracțiunii a fost posibilă din cauza absenței supravegherii sau controlului [articolul 5 alineatul (2)]. Răspunderea persoanelor juridice nu exclude procedurile penale împotriva persoanelor fizice care sunt autori, instigatori sau complici [articolul 5 alineatul (3)].

În 2007, doar cinci state membre (LT, LU, NL, PL și SI) transpuseseră integral articolul 5.

Deși s-au înregistrat progrese semnificative din 2007 până în prezent, Comisia este preocupată încă de transpunerea, în general, necorespunzătoare a articolul 5. Un număr de 15 state membre au transpus integral articolul 5 (BE, DE, IE, EL, CY, LT⁴, LU, NL⁵, AT, PL, PT, RO, SI, SE și UK), iar 8 state membre l-au transpus parțial (BG, DK⁶, EE, FR, LV, HU, MT și FI). CZ și IT nu l-au transpus. SK nu au furnizat informații suficiente și ES nu a transmis niciun răspuns.

Un număr de 23 de state membre (toate statele membre, cu excepția CZ, IT, nicio informație disponibilă privind SK și ES) au prevăzut antrenarea răspunderii penale pentru persoanele juridice, astfel cum se prevede la articolul 5 alineatul (1).

⁴ Conform informațiilor furnizate pentru raportul din 2007.

⁵ Conform informațiilor furnizate pentru raportul din 2007.

⁶ Conform informațiilor furnizate pentru raportul din 2007.

Un număr de 15 state membre au transpus articolul 5 alineatul (2) (BE, DE, IE, EL, CY, LU, AT, PL, PT, SI, SE, UK, LT⁷ și NL⁸). RO i s-a solicitat să furnizeze clarificări suplimentare pentru a stabili dacă formularea folosită în legislația sa (care pare a respecta decizia-cadru) acoperă răspunderea persoanelor juridice în cazurile lipsei de control. FR, SK și LV nu au furnizat suficiente informații și s-a considerat că CZ, IT, BG, EE, IT, HU și FI nu au transpus pe deplin articolul 5 alineatul (2).

Un număr de 20 de state membre (BE, BG, DE, EE, IE, EL, FR, CY, LV, LU, HU, MT, NL, AT, PL, PT, RO, SI, SE și UK) au transpus articolul 5 alineatul (3). Articolul nu a fost transpus de CZ și IT, în timp ce SK, DK și FI nu au furnizat informații suficiente pentru evaluare.

Analiza a fost îngreunată de insuficiența informațiilor furnizate de statele membre, în special în ceea ce privește articolul 5 alineatele (2) și (3). Comisia constată că numeroase state membre nu fac referire directă în legislația lor la cazul lipsei de supraveghere sau la faptul de a stabili dacă răspunderea întreprinderilor exclude sau nu răspunderea persoanei fizice.

SK a informat Comisia că răspunderea penală a persoanelor juridice au fost inclusă în proiectele de modificare a Codului penal și a Codului de procedură penală, elaborate de guvernul SK, însă procesul de adoptare a fost suspendat între 9 aprilie 2008 și 20 mai 2009, în așteptarea unei decizii din partea Curții Constituționale. Ca urmare a hotărârii Curții Constituționale, legislația pare să se fi schimbat, dar Comisia nu a fost informată cu privire la aceste schimbări și nu a fost primit noul text legislativ. Prin urmare, nu a fost posibilă evaluarea conformității cu articolul 5.

2.5. *Articolul 6 – Sancțiuni pentru persoanele juridice*

Articolul 6 obligă statele membre să stabilească sancțiuni efective, proporționale și disuasive pentru persoanele juridice (penale sau extra-penale) pentru corupția activă și pasivă, pentru instigare, complicitate și pentru lipsa de supraveghere sau control care a făcut posibilă comiterea infracțiunii. Acesta oferă, de asemenea, exemple de sancțiuni care pot fi impuse, cum ar fi excluderea de la acordarea de avantaje sau ajutoare publice, interdicția de a exercita activități comerciale, plasarea sub supraveghere judiciară sau o măsură de judiciară de dizolvare.

În 2007, un număr de 5 state membre (DK, LT, NL, PL și SI) transpuseseră integral articolul 6. Informații suplimentare au fost solicitate mai multor state membre pentru a evalua poziția acestora. Pentru statele membre care nu au furnizat informații suplimentare s-a menținut evaluarea din raportul din 2007.

În prezent 16 state membre (BE, DK, DE, IE, EL, FR, LT, LU, NL, AT, PL, PT, RO, SI, SE și UK) au transpus articolul 6. Cu toate acestea, sunt necesare clarificări suplimentare din partea RO și UK.

Un număr de 5 state membre (BG, EE, LV, HU și FI) au îndeplinit parțial cerințele de la articolul 6. FI i s-a solicitat să ofere mai multe clarificări cu privire la limitele răspunderii persoanelor juridice.

⁷

Conform informațiilor furnizate pentru raportul din 2007.

⁸

Conform informațiilor furnizate pentru raportul din 2007.

Un număr de 4 state membre (CZ, IT, CY și MT) nu au transpus articolul 6. ES nu a furnizat informații. SK nu a notificat noua sa lege privind răspunderea penală a persoanelor juridice, prin urmare nu a fost posibilă evaluarea respectării de către SK a cerințelor acestui articol.

Nivelul transpunerii articolului 6 alineatul (1), care obligă statele membre să stabilească sancțiuni pentru persoanele juridice în cazul comiterii de acte de corupție activă/pasivă, a fost mai ridicat decât în cazul articolului 6 alineatul (2), având în vedere că 20 de state membre au transpus dispozițiile acestuia. Numai 14 state membre au transpus articolul 6 alineatul (2) (BE, DK, DE, IE, EL, FR, NL, AT, PL, PT, RO, SI, SE și UK). 4 state membre (LV, BG, HU și SK) nu au furnizat informații suficiente sau nu au făcut deloc referire la răspunderea în caz de lipsă a supravegherii. EE, CZ, CY, IT și MT nu au transpus articolul 6 alineatul (2), iar FI a îndeplinit parțial cerințele.

2.6. *Articolul 7 – Competența*

Articolul 7 prevede că statele membre trebuie să ia măsurile necesare pentru a-și stabili competența cu privire la infracțiunile care intră în domeniul de aplicare al deciziei-cadru, în cazul în care infracțiunea a fost săvârșită, în totalitate sau parțial, pe teritoriul său, de către unul dintre resortisanții săi sau în cazul în care infracțiunea a fost săvârșită în interesul unei persoane juridice care își are sediul pe teritoriul său. Statele membre dispun de o marjă de discreție în transpunerea ultimelor două norme de competență.

În 2007, pe baza informațiilor furnizate, doar 3 state membre (DK, DE și UK) transpuseseră acest articol.

În prezent, doar 9 state membre (BE, CZ, DK, DE, IE, LU, HU, NL și UK) au transpus integral articolul 7. Se pare că 15 state membre (BG, EE, EL, FR, IT, CY, LV, MT, PL, PT, RO, SI, SK, FI și SE) au transpus acest articol parțial, dar în multe cazuri nu au existat suficiente informații privind fiecare dispoziție pentru o evaluare completă a conformității. 10 state membre (DK, DE, EE, FR, LT, HU, AT, FI, SE și UK) au decis să nu aplice anumite norme privind competența (atunci când infracțiunea a fost comisă de unul din resortisanții săi sau în cazul în care aceasta a fost săvârșită în folosul unei persoane juridice care își are sediul pe teritoriul unui anumit stat membru). În general, având în vedere insuficiența informațiilor furnizate, Comisia nu a putut să își facă o imagine clară asupra transpunerii acestei prevederi. Statele membre sunt invitate să transmită informații mai precise pentru a permite Comisiei să efectueze o evaluare aprofundată.

2.7. *Articolul 10 - Aplicarea teritorială*

Nu au fost furnizate informații suplimentare cu privire la data la care Gibraltarul va transpune instrumentul legislativ. Regatul Unit a declarat că transpunerea va fi făcută în cel mai scurt timp, în funcție de calendarul legislativ.

3. CONCLUZII

Evaluarea se limitează la transpunerea dispozițiilor specifice în legislația națională. Din cauza lipsei de date statistice și de cifre comparabile cu privire la cazurile de corupție din sectorul privat, nu s-a putut evalua impactul practic al transpunerii dispozițiilor acestei decizii-cadru.

În ceea ce privește transpunerea în sine, aceasta nu este încă satisfăcătoare, în pofida unor progrese realizate. Problema principală constă în transpunerea insuficientă a unor elemente

ale articolelor 2 și 5. În ceea ce privește transpunerea articolului 5, evaluarea a fost realizată, în principal, pornind de la dispozițiile naționale de drept penal, astfel cum au fost notificate de către statele membre. Deși s-a ținut seama de faptul că sancțiunile prevăzute la articolul 5 pot fi, de asemenea, de natură administrativă sau civilă, evaluarea actuală s-a bazat doar pe datele disponibile notificate de statele membre.

Comisia reamintește importanța de a lupta împotriva corupției în sectorul privat și invită statele membre să adopte, fără întârziere, toate măsurile necesare în acest sens.

Comisia invită toate statele membre să analizeze acest raport și să transmită Comisiei și Consiliului toate informațiile relevante. În plus, Comisia invită statele membre care au adoptat între timp texte legislative noi să notifice Comisiei și Consiliului aceste măsuri legislative.